

XI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Hs17 ,22-24)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust:

Nii ütleb Issand: “Mina ise võtan ühe oksa seedripuu ladvast ja panen selle kasvama. Ma murran selle võsude hulgast kõige õrnema ja istutan selle kõrgele ja järsule mäele – Iisraeli kõrgele mäele ma istutan selle, ja see ajab viljakandvaid oksid ning saab toredaks seedriks, ja selle võra alla teevad pesa kõik tiivulised linnud. Kõik metsa puud peavad teadma, et mina olen Issand, kes teeb madalaks kõrge ja kõrgeks madala; ma lasen lehtedes puul närbuda ja panen haljendama kuivanud puu. Mina, Issand, olen rääkinud ja mina teen selle teoks.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps92 ,2-3. 13-14. 15-16 R:2a)

R: Hea on Issandat kiita.

Hea on Issandat kiita,
mängida Sinu nimele, oo Kõigekõrgem,
kuulutada hommikul Sinu heldusest
ja õhtul sinu truudusest.

R:

Õige lokkab nagu palmipuu,
ta kasvab kõrgeks nagu liibanoni seeder,
mis on istutatud Issanda kotta,
lokkavad meie Jumala õuedel.

R:

Nad kannavad vilja ka vanadusepäevil,
on täis mahla ja värskust;
nad kuulutavad, et Issand on õiglane –
minu kalju, kelles ei ole ülekohtu.

R:

(Teine lugemine 2Ko5 ,6-10)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, me oleme julged igal ajal, sest me teame, et niikaua kui me oleme ihus, oleme Issandast kaugel. Sest me elame usus, mitte nägemises, kuigi tahaksime julge meelega olla pigem ihust ära ja kodus Issanda juures. Seepärast tahamegi olla temale meelepärased nii kodus kui võõrsil, sest meil kõigil tuleb seista Kristuse kohtujärje ees, et igaühele tasutaks sedamööda, mida ta ihus olles on teinud, kas head või kurja.

See on Jumala Sõna

(Salm enne Evangeeliumi)

Halleluuja. Seeme on Jumala Sõna, aga Kristus on külvaja, kes tema leiab, selle on igavene elu. Halleluuja

(Evangeelium Mk4 ,26-34)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesus ütles rahvale: “Jumala riik tuleb samal kombel, nagu inimene külvab seemne oma põllule. Ja kas ta heidab magama või tõuseb üles, nii öösel kui päeval – seeme tärkab ja taim sirgub nii, et ta ei teagi, kuidas see sünnib. Sest maa kannab vilja iseenesest, esmalt orast, siis päid, lõpuks täit nisu pea sees. Aga kui vili on valmis, paneb ta sirbi tööle, sest lõikuseaeg on käes.”

Ja ta ütles: “Millega me saaksime võrrelda Jumala riiki või millise tähendamissõnaga me seda tähendame. See on nagu sinepiivake, mis on siis, kui ta maha külvatakse, väiksem kui kõik seemned maa peal, aga kui see võrsub, kasvatab ta suured oksad, nii et taeva linnud tema varju alla võivad pesa teha.”

Ja ta rääkis neile mitme niisuguse tähendamissõnaga, sedamööda kuidas nad suutsid kuulata. Ilma tähendamissõnadeta ei rääkinud ta neile midagi; aga oma jüngritele seletas ta kõik ära, siis kui nad üksi olid.

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui palju sõltub saak külvajast? Kahtlemata oleneb mõndagi sellest, kuidas põld väetati ja külviks ette valmistati, samuti tuleb leida külvamiseks õige aeg – siis, kui öökülmad on taandunud ja maa tahenenud. Tänapäeva tehnoloogiate abil on võimalik sordiaretus ja isegi geenimuundamine, samuti on loodud seadmed suurte põldude vihmutamiseks. Aga kusagil on siiski piir, millest alates on inimene looduse meelevallas. Ka kõige parema tahtmise juures ei suuda ta

vastutada ilma kapriiside eest.

Ja mis on selle tähelepaneku moraal, kui me kanname selle üle oma inimeseks-olemisele?

Ennekõike see, et inimene ei saa võtta vastutust nende asjade eest, mis temast ei sõltu, vaid peab keskenduma sellele, mida ta muuta saab, tohib ja vahel lausa peab.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad. Inimese arusaamisest võib sõltuda rohkem, kui esimesel pilgul paistab.

Näiteks võtame ühe matemaatikaülesande, mille leidsin Taskutarga netilehelt.

“Kahe linna vahemaa on 208 km. Nendest linnadest väljusid samal ajal teineteisele vastu kaks jalgratturit. Üks neist sõitis kiirusega 15 km/h. Arvuta teise jalgratturi kiirus, kui jalgratturid kohtusid pärast 8-tunnist sõitu.”

Kas saite küsimuse püstitusest aru? Aga kujutagem ette, et see ülesanne on samas ka tähendamissõna, ehk mõistujutt ja võrdpilt elust enesest – ning üritagem märgata, mida on sellel meile öelda.

Noh, asume siis lahendama. Vaatleme kõigepealt selle mõistuloo kaht peategelast. Veidrad kujud need jalgratturid kuidagi, üle 200 kilomeetri jalgrattaga, ja mitte just Tour de France'i tempos. Kiirust arvesse võttes võib öelda, et sportlased nad ilmselt ei olnud – või kui olid, siis tegid vahepeal rohkeid metsapeatusi või sõid teeäärses söögikohas friikartuleid. Aga ikkagi, mis kärbes neid küll hammustas? Normaalne inimene oleks sõitnud pigem bussi või rongiga! Ja oleks siis veel ainult üks, aga lausa kaks lihasuretajat samal päeval ja sama tee peal – mõni usklik võiks öelda, et see oli küll lausa imeline juhtimine! Kuid ühtekokku vähemalt 14 tundi pedaale tallata – see pole tervisele küll eriti hea...

Noh, ja kui nad siis lõpuks suure väntamise järel kokku said, siis nad kindlasti tervitasid teineteist, või lausa tundsid ja ajasid pikemalt juttu. Kindlasti olid nad hingesugulased – sihukesed tunnevad üksteist tänaval juba näo järgi ära.

Tõesti, hirmus raske ülesanne. Miks valis selle koostaja just niisugused enesepiitsutajatest jalgratturid, kellest üks vaene mees või naine pidi punnitama lausa 208 kilomeetrit vastutuult ja võibolla ka vastumäge... Miks ei oleks võidud kasvõi halastusest valida hoopis näiteks mootorrattureid, kelle jaoks sobiks see distants palju paremini? Kas on see koostaja nüüd ise mingi endine tippsportlane või võimlemisõpetaja – või vastupidi, täielik võhik, kes ei kujuta üldse ette, mida tähendab päev otsa järjest kitsa jalgrattasadula peal istuda, eriti veel kui sa oled

meesterahvas...

Kui keegi räägib mõistujuttu, siis enamasti ei saa seda kuulates päris kindel olla, mida teine tegelikult mõtles. Kui vaadelda kohtuprotsesse, milles käsitletakse solvanguid, siis sageli on kogu tüli keskmis lihtsalt pahaaimamatud ütlemised, mis on öeldud nii rumalalt, et nende ülekantud tähendust saab mõista otsesena. Sõprade seltskonnas võib end ehk vabalt tunda, kuid praktika näitab, kui oluline on sõnavalik ja näitevalik poliitilistes debattides, uurivas ajakirjanduses ja kohtuprotsessidel.

Sellepärast peaks ehk ka kooliõpetaja mõtlema sellele, milles seisneb kogu õpetuse kaugem eesmärk, et noor inimene oskaks tema ees seisvates ülesannetes märgata kuiva matemaatika kõrval ka veidrusi ja ebaloogilisusi. Näiteks oleks võinud alguses kuulnud matemaatikaülesande sõnastada ja esitada hoopis nii: “Kahe linna vahemaa on 208 km. Nendest linnadest väljusid samal ajal teineteisele vastu kaks jalgratturit: elevant ja kaelkirjak. Elevant sõitis kiirusega 15 km/h. Arvuta kaelkirjaku kiirus, kui jalgratturid kohtusid pärast 8-tunnist sõitu...”

Seda ülesannet võib lahendada kahte moodi: esiteks muidugi lihtsalt arvutusüleandena. Kuid õpetaja peaks õigeks lugema ka vastuse, et kuna jalgratas elevanti all kokku vajus ja kaelkirjak ei saanud oma pikki jalgu kuidagi pedaalidele, siis nad ei kohtunudki... Sellise variandi heakskiitmine annaks lapsele väärtusliku õppetunni elu jaoks, et alati polegi vaja näha vaeva arvutamisega, kui oled leidnud vea juba lähteandmetest. Samas tuleks õigeks lugeda ka pelk matemaatiline lahendus, sest õpilane võib näiteks eeldada, et Elevant ja Kaelkirjak on isikute perekonnanimed.

Armsad õed ja vennad, mind huvitaks see küll väga, mida Jeesus tähendamissõna kohta külvajast oma jüngritele pärast seletuseks rääkis – sest põhimõtteliselt tundub võrdpildi sõnum ju üsna lihtne! Kuid võibolla rääkis ta neile just lihtsate võrdpiltide ohtlikkusest, sellest, et inimesed võivad neid oma elukogemusest lähtudes mõista väga erinevalt, ja vahel võibolla isegi lausa risti vastupidiselt sellele, mida neile öelda taheti. Igal juhul tasub meilgi alati selle võimalusega arvestada. Aamen.